

Det kommer til at ske er først og fremmest en god historie. Velskrevet, levende og med et drive, som lokker mig – læseren – til at gribe bogen, når det er muligt, fordi historien ligger i baghovedet og venter på sin fortsættelse. Det er faglitteratur på skønlitterær form, der forener læselyst med detaljerig indsigt.

Historien er Henrys, og det er fra Henrys perspektiv, vi følger begivenhederne, og gennem ham får vi lov til at erkende kvaliteten af sorg, savn, tomhed og forladthed kombineret med overlevelsestrang og en god portion refleksion. Gennem Henry præsenteres læseren for et katalog af hændelser, tanker, følelser, intentioner og reaktioner, som er genkendelige for mennesker i traumatiske omstændigheder som Henry.

Hjemme er moren indfanget i sin egen stærkt depressive grundstemning, til tider afløst af kortere maniske perioder. Og farens udsyn begrænser sig til at klare dagen og vejen. Og selv om han har ambitioner på Henrys vegne i forhold til skolen, er hans kontaktevne til drengen stort set ikke-eksisterende. Ingen af forældrene har overskud eller kapacitet til at sætte sig selv til side for, blot ind imellem, at følge Henrys perspektiv.

Der er ingen at knytte sig til, og opgaven med at skabe mening i meningsløsheden og retning i tilværelsen overlades til Henry, som både skal finde en tilpas rolle som medspiller i et absurd teater hjemme og som den nørdede outsider i skolen. Kun klassekammeraten Alma er vedholdende i sine kontaktforsøg.

Da moren begår selvmord, begrænser faren sin radius i hjemmet til sengen, begravet i chips, cola, cyberspace og selvmedlidenhed. Og Henrys efterlades endnu mere alene med et savn og en tomhed, som han knapt selv forstår, fordi oplevelsen af forladthed var så massiv allerede inden morens selvmord.

Gennem Henry oplever vi omgivelsernes mange, ofte akavede, forsøg på at komme ham i møde. Den formulerede omsorg, der i praksis ikke kan eller egentlig forventer at trænge igennem til ham. Den ukomfortable berøring med døden, der får andre til at slå blikket ned. Skolens velmenende kravfrihed, hvor friheden mest tilfalder skolen, samt skolens psykolog, der til trods for en noget tåget faglig kompetence, alligevel formår at skabe en livline.

Situationens forløser bliver Adam, den nye dreng i klassen, som til Henrys undren helhjertet indleder et venskab med ham. Historiens videre forløb overlades herfra til læseren, men fortællingen bør give bogen en sikker placering på læselisten hos en bred vifte af professionelle, der arbejder med børn og unge.

Henry er et af den slags børn, som let går under de voksnes radar. Ikke mindst fordi han selv er sig pinagtigt bevidst om sit eget ansvar for at sikre det. Han vurderer sine odds i situationen og graduerer sin adfærd for på bedste måde at tage vare på sig selv og sikre, at ingen opdager, hvordan han lever og har det. Gennem bogen får vi en enestående mulighed for at forstå livsvilkår og -muligheder for børn og unge, som vi kan bekymres for, men som vi ofte har svært ved virkelig at hjælpe på vej.

Trods indholdets tragiske karakter, efterlades man som læser ikke, hverken undervejs eller efter, begravet i tungsind eller forført af urealistisk handletrang.

Men beriget af en historie, hvis indsigt forpligter os til at opgive tilliden til radarblikket og være oprigtigt undersøgende og opsøgende, og forpligte os på, at det kommer til at ske.

Af Bente Lyng, aut. psykolog, cand.pæd.psych. og specialist i børnepsykologi

